

DOPĖDZIĆ (4) *vb pf*

o jasne.

fut 2 sg dopędzisz (2). ◇ 3 sg dopędzi (2).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVII – XIX w.

Zapędzić, zagnać do czego; appellere aliquem ad aliquem locum Cn (4) :

Iron (1):

Zwrot: »[co do czego] ledwie kijem dopędzić« (1): A ieft [koń] tákiego ftádá/ że ledwe v kroláby mu bráthá znalazł [...] á łzkápę z byftrości ledwe kijem do wody dopędzi *RejZwierc* 90.

W przen (3) :

Zwroty: »mieszka ledwie kijem do kresu dopędzić« = *ledwie mieć na utrzymanie (1):* A wózakoż to vważay/ áby łie gębá z miełzkim zgadzála/ [...] Bo iákoć przodek weźmie/ iuż pothym miełzká ledwie kijem do krefu dopędziłz. *RejZwierc* 25v.

»[kogo] do upáści dopędzić« = *doprowadzić kogo do upadku (1):* Tu owemu niebożátku [pozywajácemu o gwałt córki] pieniędzy síłá będzie potrzebá/ niż gwałtowniká do vpáści dopędzi *GórnRozm* H4v.

»[kogo] dopędzić jako wołu do jarzma« = *zmusić (1):* Nihil facit nisi malo coactus, Nic nie czini yedno po niewoley/ álbo áliłz yuż muśi/ áliż go dopędziłz yáko wołu do yármá. *Mqcz* 205b.

Synonim: dognać.

Formacje pochodne cf PĖDZIĆ.

Cf DOPĖDZENIE